

Sygn. akt **V Ca 1659/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia (del.) Magdalena Hemerling

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. L., I. B. i W. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt I C 4822/18

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 1659/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 05 sierpnia 2020 r.

W związku z faktem, iż przedmiotowa sprawa rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego, zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c., Sąd II instancji ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego, jako bezzasadna, nie mogła odnieść pożądanego rezultatu i doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego, który odpowiada prawu.

Po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, iż w pełni podziela i aprobuje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, jak i zaprezentowaną na ich podstawie argumentację prawną.

Okolicznością nie budzącą wątpliwości w przedmiotowej sprawie był fakt, iż strona powodowa w dniu 26 lipca 2018 r. podróżowała samolotem obsługiwanym przez pozwanego przewoźnika z portu lotniczego w A. do portu lotniczego w W. i lot ten uległ opóźnieniu o ponad 3 godziny. Natomiast kwestia sporną w najniższej sprawie było ustalenie czy lot (...) (...) z A. do W. zaplanowany w dniu (...)r. w godzinach (...) został opóźniony z uwagi zaistniałe złe warunki atmosferyczne, których pozwany nie mógł uniknąć pomimo podjętych w tym zakresie wszelkich racjonalnych

środków, co uniemożliwia zdaniem strony pozwanej uzyskanie przez powodów prawa do odszkodowania za opóźniony lot. Według apelującego przedstawiony przez niego raport pogodowy oraz komunikaty E. nie budziły wątpliwości, iż warunki atmosferyczne w całej Europie w dacie odbycia skarżonego lotu spowodowały paraliż komunikacyjny.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena dokonywana jest na podstawie wiedzy i doświadczenia życiowego sądu, a ponadto powinna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – wążąc ich moc oraz wiarygodność – odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Utrwalonym jest w judykaturze pogląd, wedle którego zgłoszony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może zostać uwzględniony jedynie w przypadku wykazania jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając, a także w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r. II CKN 817/00, LEX 56906). Natomiast nie czyni zarzutu tego skutecznym przedstawianie przez skarżącego własnej wersji stanu faktycznego w sprawie, opartej na dokonanej przez siebie odmiennej ocenie dowodów, a nawet możliwość w równym stopniu wyciągnięcia na podstawie tego samego materiału dowodowego odmiennych wniosków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r. II CKN 572/99, LEX 53136). Samo twierdzenie strony pozwanej, że zaistniały nadzwyczajne okoliczności umożliwiające odmowę odszkodowania powodowi jest niewystarczające do stwierdzenia, iż Sąd Rejonowy naruszył treść powyższego przepisu.

Zdaniem Sądu Okręgowego na gruncie niniejszej sprawy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Dlatego też za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Nie można zgodzić się z apelującym, iż materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie w postaci raportu pogodowego oraz komunikatów E. potwierdzały zaistnienie nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub dużego opóźnienia lotów. Dokonując analizy powyższych dokumentów, które miały postać wydruku komputerowego bez cech oryginału lub kopii, stwierdzić należy, że nie potwierdzały one zaistnienia warunków pogodowych w postaci burzy uniemożliwiającej wykonanie przedmiotowego lotu o zaplanowanym czasie. Stanowiły one natomiast jedynie prognozę zjawisk atmosferycznych mogących wystąpić w dniu odbycia skarżonego lotu, co nie potwierdzało ich faktycznego wystąpienia. Z dokumentu stanowiącego raport pogodowy wynikało, iż w dniu 26 lipca 2018 r. spodziewany był zwiększony przepływ średniego stopnia, a pionowe uskoki wiatru będą narastały, szczególnie w okolicach A. włoskich (k. 22).

Z powyższych wydruków wynika jedynie fakt, że wydano ostrzeżenie 1 stopnia dla obszaru obejmującego północno – wschodnią Skandynawię, Pireneje, Sycylię i Korsykę oraz dla Bałkanów po Ukrainę wskazujące na możliwość wystąpienia dużego gradu, bardzo silnych opadów oraz silnych podmuchów wiatru. Nie wynika z niego natomiast okoliczność, że opisane w ostrzeżeniu trudne warunki pogodowe zaistniały w dniu (...)o godz. (...) w A., a dopiero wykazanie tej ostatniej okoliczności mogłoby skutkować wyłączeniem odpowiedzialności pozwanego. Ciężar dowodu w tej kwestii spoczywał na pozwanym. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z kolei pozwany nie zaoferował poza złożonymi wydrukami żadnego innego dowodu, który by potwierdził, że to właśnie trudne warunki atmosferyczne były przyczyną opóźnienia lotu.

Jak wynika z treści wyroków TSUE: z dnia 22 grudnia 2008 r., C 549/07; z dnia 31 stycznia 2013 r., C 12/11; z dnia 17 września 2015 r., C 257/14 za nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004

można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają na skuteczne nad nim panowanie.

W tym miejscu zgodzić należało się z apelującym, iż złe warunki atmosferyczne to bez wątpienia okoliczności, na które przewoźnik nie ma wpływu. Zatem siła wyższa w postaci trudnych warunków pogodowych może być uznana za nadzwyczajne okoliczności zwalniające przewoźnika z odpowiedzialności, ale jej zaistnienie musi wykazać przewoźnik, czego w niniejszej sprawie nie uczynił. Zgodzić się zatem należy ze stroną powodową, że pozwana zaofერowała jedynie prognozy mogących wystąpić w dniu 26 lipca 2018r. zjawisk atmosferycznych, bez żadnego potwierdzenia ich faktycznego wystąpienia.

Mając powyższe na uwadze zgodzić należało się z Sądem Rejonowym, że pozwany nie przytoczył wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń i nie udowodnił, iż w niniejszej sprawie miały miejsce nadzwyczajne okoliczności, które zwalniałyby go od odpowiedzialności wynikającej z treści art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004. Co więcej ze złożonych wydruków nie można było wywnioskować przyczyn odwołania opóźnionego lotu i w związku z powyższym brak było możliwości poczynienia ustaleń dotyczących przyczyny zmiany planu lotu nr (...).

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.